

מקבלת הסבר מהבמאי סטיב שטרו, על בימת הצילומים של הסרט הישראלי החדש, "לא ביום ולא בלילה".

מונה זילברשטיין

הכלל. הודיעו למשל, שהפסני תרן הנודע אריה זרדי ינגן ליד הפסנתר יצירה, של מישו מסויים, ארבע דקות 32 שניות. ורדי עלה על הבימה, קד קי דה לקהל והתיישב ליד הפסני תר. הקהל חיכה בציפיה ארבע דקות 32 שניות, ורדי כנראה ספר את הזמן בשקט מוחלט. אפילו צליל אחד לא הושמע בי אולם. הקהל הנדהם מן השקט המופתי היה נבוך לחלוטין. רק אחרי שתי דקות החלו אנשים להשתחרר ולצחוק. ורדי, שזכה בתשואות סוערות ביותר הכריז בדיון, שנערך בתום המופע, כי גילוי לב מפתיע, כי "על אף העובדה שהיצירה היא מפורסמת מאד, זו היתה הפעם הראשונה, שניגנת אותה, וגם הי פעם האחרונה." לקהל הוסבר, כי הפסקות בקונצרט מוסיקלי הן חלק מהקונצרט. הפעם נוגד נה במקרה רק הפסקה. המטרה בסופו של דבר היא ליצור קשר עם הקהל. וזה מה שקרה אם לשפוט לפי מחיאות הכפיים.

פסוקי השבוע

העיתונאי שלום רדי זנפליד: "צא וראה כמה מיליונים נוספים אפשר היה לבני בו במשק-המדינה, אלמלא גנבו אותם."

הנ"ל: מה פתאום נטי פלו לדיין? מה הוא כבר מר כר? בסך הכל — אלטע זאקן."

ד"ר ולטר אבכל, הרופא המחוזי של קופת-החולים בירושלים: "איני יודע מי בי מחתרת — מטרידי הפתולוגים או המישרטה."

"סדנת הגז". ביום תמישי הר אחרון, בעת שהפסנתר עליו ניגן הפסנתרן דני גוטפריד היה עמוס חתיכות שעקבו אחר כל תנועה של דני. נכנסה אחת מן לאכסטיזה כנו, עד שהחלה להשיר מעליה את כל בגדיה, אחד אחד. לבסוף, בהיותה עיר רומה לחלוטין, החלה לחולל לקצב נגינת התזמורת. תחילה סברו באי המועדון כי זו חשי פנית מקצועית, שהופעתה הוכיחה להם כהפתעה על-ידי מנהל המועדון בורקו תורג'מן. אך לם מיד הסתבר כי היתה זו סהם אורחת. אמר על-כך הלי צן התלאביבי ראובן צליק, שראה כיצד התזמורת בודקים מקרוב את התופעה: "חשבתני שאני בא לדיסקוטק והתברר לי שהגעתי לקופת-חולים."

על סיפון אונית הנוסעים גילי נערך בשבוע שעבר נשף שהכנסותיו הוקדשו להקמת בית הוועד למען החייל בחיפה. במרכז הנשף עמדה מכירה פומי בית של ציורים שנתרמו בידי אמנים חיפאיים ושנוהלה בידי מייק בורשטיין. הקרב הי עיקרי באותה מכירה נסב על רישום של הצייר משה גת, שכמוהו ניתן לרכוש בגלריות לציור במחיר של כ-700 ל"י. המחיר ההתחלתי לרישום היה אלף ל"י. אבל ההצעות גדלו והלכו והמאבק בין הרוצים לקנות את הרישום התפתח לקרב דרמתי מרתק. בסופו של דבר רכש את הרישום איש העסקים החיפאי אורי מטיימס בי מחיר של 4000 ל"י.

היחסים המתוחים ששררו בשבועות האחרונים בין מנהל הבימה גבריאל צפרוני ל-בין הבמאי מנחם גולן, הש-תפרו השבוע, ומעשה שהיה, כך היה: בעת הסרטת הסרט כן וקרסו היה השחקן יהודה אפרוני טס מדי בוקר לאילת ושב בערב ישר לאולם הבימה כדי לשחק בהכל יחסי. יום אחד אירעה תקלה ובגלל שבי תת פקחים בארץ, לא הגיע אפרוני בזמן להצגה, שבוטלה מסביבה זו. בגלל ביטול ההצגה עבר חתול שחור בין צפרוני ל-בין גולן שהוא במאי כן וקרסו. השבוע יום אפרוני סועדת סול-

"אני מוכן לוותר על הגפת דגל ישראל על קבר רחב הוונת."

בנו של פרופסור ישעיהו לייבוביץ, ד"ר אורי לייבוץ כייץ שהוא מרצה באוניברסיטת בראילן, הולך בדרכי אביו. בשיעור לפסיכולוגיה פיזיולוגית, אמר אורי: "הידע שיש לנו על מרכיבים מסויימים במוח הוא דל להפליא. מה שי יעזור עוד יותר לבערותנו, הם כל אותם טיפוסים המנסים לחל את עבודת הפתולוגים."

גניבה מיקרית או מכור נת? זאת שאל את עצמו הכתב לענייני משטרה של ידיעות אחרונות שבתי פורטנוי שי מכונותיו נגנבה בשבוע שעבר.

שר-האוצר פינחס ספיר השיב בכנסת לדברי ח"כ יעקוב גרום מאוני על טיב הסרטים הישראליים. בי התקפו את גרום, אמר: "על דברים כמו שלך, האבא שלי היה אומר משהו." קרא לו אחד מחברי-הכנסת: "מה היה האי בא שלך אומר?" אבל ספיר לא רצה להגיד.

באותו ויכוח עסק ח"כ מרדכי סורקיס, בשיחה קולנית עם שכנו, היושבי-ראש העיר, סורקיס הוא מפריע לנואם. "אני מפריע לו?" התי פלא סורקיס, "הוא מפריע לי"

שר-הביטחון משה דיין מרגיש עצמו לפעמים כילד.

דורשים את אלמוגי

בתשובה לשאלתה של אורי אבנרי על מיספר נסיונותיו לח"ל מאז ינואר 1970, השיב יוסף אלמוגי:

"יצאתי לחו"ל שמונה פעמים. השהות היתה בין יומיים לשבועיים. נסיעה אחת ליומיים בשם תנועת העבודה, נסיעה אחרת ליומיים בשם התנועה הציונית, שאר הנסיעות בשליחות המגבית המאוחדת, קרן הייסוד ומילוה ה-פיתוח".
שאלה נוספת: "האם בטוח כבוד השר שהעדרות כל כך תכופה אינה מוזיקה למישרד-העבודה?"
אלמוגי: "אני חושב שכן. אבל הבעיה היא בעייה של עדימו, וכאשר שר נדרש, אין לו עצה אחרת מאשר להי-ענות".

בפתק ששלח לצייר וסופר הי ילדים נחום גוטמן, כותב דיין לסופר על סיפרו בארץ לובנגולו מלך זולו — מסע הר פתקות באפריקה ומעשה בפי לון: "אינך יכול לשער, כמה שמחתי על לובנגולו. אומרים, שכתיבת ספרים לילדים זו אמית קשה יותר מאשר לכתוב לגדולים. אינני יודע אם זה כך, הרי אני פשוט ילד שאוהב מאודי-מאוד את הספר על מלך זולו".

הברקותיו ודיעותיו יוצר אות הדפוס של פרופסור ישעיהו לייבוביץ, וכו לשם דבר. בהרצאה באוניברסיטת חיפה הביע השבוע הפרופסור את דעתו על השטחים המחוקקים:

קאתרין דאוב (28), השחקנית הצרפתיה משתעשעת בחברת עמיתה האיטלקי מרצ'לו מסטרויאני בקאברט פרויאזי של הומו-סקסואלים בשם "ל'אלקזר". שני השחקנים המופיעים ברט, זה קורה רק לאחרים, אינם קשורים רק בקשרי מקצוע. קאתרין, שיש לה כבר ילד מחוץ לנישואים מרוזה ואדים, הכריזה: "ברצוני לתת לכריסטיאן בן ה-8 אח או אחות."